

Вестник "Луковитски новини"

Много по-мъчно е да се превърне словото в дело, отколкото делото в слово.

Търсене

В дните преди Коледа изненадаха учениците от ОУ „Св. Св. Кирил и Методий“, с. Бежаново

7 декември, 2024 Публикувано от: **Редактор** Категории: **Актуално** **Луковит** Преглеждания: 280

В дните преди Коледа, директорът на ОУ “Свети Свети Кирил и Методий“ в село Бежаново г-н Венцислав Манолов и детската писателка Милена Димова изненадаха всички ученици с коледни картички. Всяко дете получи картичка със своя образ в коледен колаж с послание от детската авторка.

Този жест е част от съвместната учебно творческа арт инициатива “Радост, Творчество и Доброта“ по идея на г-н Манолов и реализирана ежеседмично от Милена Димова.

По-големите ученици ще се включат в инициативата с фотоизложба на тема „Моите празнични дни в Бежаново“. В момента те усилено търсят типажи, пейзажи и събития, които лично да заснемат и предложат в изложбата. Непосредствено преди ваканцията заедно с детската писателка Милена Димова, те ще изработят в кабинета по технологии и празничен видео калейдоскоп от снимки с текст като послание и музикален фон.

Усилено текат и репетициите с децата от начален етап на обучение на коледната пиеса в рими, която авторката сътвори специално за учениците от ОУ“Свети Свети Кирил и Методий“. С много голямо желание участват всички те и резултатите са на лице. Наизустиха своите роли за броени дни и вече са готови да се изявят на импровизираната ученическа сцена пред гости.

Като подарък за нашия сайт, г-жа Димова ни изпрати своята коледна пиеса с пожелание за Светли празници, здраве, обич, доброта и много Радост във всеки дом!

Коледна звездичка

Живееше старец със своите внучета

скромни, работливи, но бедни.

Във двора си имаха те и две кучета

и днес ще разкажем урока му ценен.

Нямаха си коледна елхичка,

ала имаха си коледни желания.

Тръгна братчето със своята сестричка

към гората тъмна, пълна със мечтания.

Но навън бе много снежно, истински студено,

нямаха си даже ръкавички.

Дядото погледна през стъклото запотено,

ала не видя ни внучета, ни птички.

Бързо сложи той палто, калпак

и излезе вън загърнат

със надеждата все пак

всички здрави да се върнат.

Кучетата също мигом скочиха

бяха те най-верните приятели.

Път в снега на стареца му сочеха,

за да намери малките мечтатели.

В Коледната нощ те ги откриха

замръзнали, заспали в скреж покрити.

Заплака стареца, кутретата завиха,
че колкото да бързаха, тъй късно са открити.

Тогава от сърцето дядово избликна светлина
безкрайно ярка – стана въвн горещо.

Любов обгърна старческата му душа
и случи се невероятно нещо.

Сърцето му разчупи ледовете
и внучетата бързо оживяха.

Прегърнаха ги кученцата двете
и от умора в дядото заспаха.

А стареца погледна към небето
и с двете си ръце той се помоли.

Звезда се спусна и се приюти в сърцето
и го попита тя какво да стори.

-Ах, моля ти се, Коледна звездичке
бъди за внучетата ми едничко чудо!

Сбъдни желанията им, звездна ти сестричке
това те моля и не искам друго.

Изгря звездичката небесна,
разбрала тя молбата съкровена,
която в нейните ръце бе много лесна.

Молбата дядова бе истинска и ценна.

И стана тя завинаги звездичка чудо,

която внучетата всяка Коледа прегръща.

А стареца щастлив е и не иска друго –

любов щом даваш, и към теб любов се връща.

Милена Димова